

מסורת הש"ס

אלו הן הלוקין פרק שלישי מכות

פז.

עין משפט
נר מצוה

בו א מיי פ"י מהל
 קרנן פסח סה"ל וא
 ופ"י"ה ספול
 המוקדשים הלכט: **ב**
בו ב מיי פ"י מהל
 סטערדין הלכה א
 ונכרד אלסם שנועות סוף
 פ"ד ד:ג. **ב**
בה ג מיי שם הלכה ג
 ונכרד אלסם [ס:] **ב**
בה ד מיי פ"י מהל
 שמיחה הלכה א סתם
 עשין סה פושע"ד מ"י
 רלב ספ"ו: **ב**
בה ה מיי פ"י מהל עגרה
 הלכה: ז ועיין ג"מ
 בפט"ו מלכות סטערדין
 הל' ד: **ב**
בה ו מיי פ"י מהל
 שנועות הלכה א סתם
 לאוין ד פושע"ד מ"י
 רכח ספ"ק כג: **ב**
בה ז מיי שם פושע"ד
 סה: **ב**
בה ח מיי פט"ו מהל
 סטערדין הלכה א
 ופ"י"ה הלכה ג ופ"ג מהל
 עגרה הלכה א ופ"א מהל
 נכרד הלכה א ופ"י מהל
 מרומות הלכה א ופ"ד
 מהל חובל הל' ט טור ח"מ
 ס: **ב**

רבינו חננאל

[illegible]

א דקטל'ה קם ליה בדברב'ה מינייה. ואס מתה ח"כ לא בטלה איהו
ואס מאמר דלמא מיירי דקטלה ומ"מ לא הוי קס ליה דדרב'ה
מינייה דמיירי ש'הרגה בשוגג (ו) ו"ל דא"כ היינו כמו מתה מאליה
° כיון דהרגה שלא במתכוין כך הקשה מש"מ ומירצ:

בגוץ' שהדירה ברבים. פי' הקונט'

בּוּ מַעֲשֶׂה וּכְלָ לֹא
 וּקָיִן עָלָיו ר"ל אֹמֵר
 יִתְרָאֵת סֶפֶק וּכְלָ
 הַתְּרָאָה וּתְרוּיָהּ
 תִּנְיָא ¹⁰ וְלֹא תוֹתִירוּ
 מִמֶּנּוּ עַד בֶּקֶר וְגו'
 הָאֵחָר לֹא תַעֲשֶׂה
 דְּבָרֵי רַבִּי יְהוּדָה ר'
 דְּבֵא הַכְּתוּב הָאֵל לֹא
 הַתְּרָאֵת סֶפֶק שְׁמָה
 טַעְמָא דְּבֵא הַכְּתוּב
 קָהָ אֲלֵמָא לֹא שְׁאִין
 "שֶׁ בֶן לִקְיֵשׁ נָמִי הָא
 סָבַר לֵה כְּאִידָךְ תִּנְא
 הָזֶה וְחֹזֵר וְהִכָּה זֶה
 הָכָה שְׁנֵיהֶם בְּבֵת
 בְּבֵת אַחַת חִיִּיב רַבִּי
 חִיִּיב כּוּזָה אַחֵר זֶה
 אֵל וְדָאֵי לֹא שְׁאִין בּו
 כִּי הָא ¹¹ דְּאָמַר רַב
 עֲמֵרָם א"ר יִצְחָק א"ר
 מִזְשׁוּם רַבִּי יוֹסִי הַגְּלִילִי
 תוֹרָה לֹא שִׁישׁ בּו
 שְׁאִין בּוּ מַעֲשֶׂה אִין
 שְׁבַע ¹² וּמִימַר וְהַמְקַלֵּל
 דְּרַבִּי יְהוּדָה אֲדַרְבֵּי
 יֵשׁ תְּרֵי תִנְיָא אֲלֵיבָא
 יוֹחֲנָן לֹא קִשְׁיָא הָא

הבנים רבי יהודה אומר לוקה ואינו משלח וחכ"א ימשלח ואינו לוקה הז' הכלל כל מצות לא תעשה שיש בה קום עשה אין חייבין עליה א"ר יוחנן ^ט אין לנו אלא זאת ועוד אחרת א"ל ר' אלעזר היכא א"ל לבי תשכח נפק דק ואשכח דתניא ^י אונם שגירש אם ישראל הוא מחזיר ואינו לוקה ואם כהן הוא לוקה ואינו מחזיר הניחא למאן דתני ^י קיימו ולא קיימו אלא למאן דתני ביטלו ולא ביטלו בשלמא גבי שילוח הקן משכחת לה אלא אונם ביטלו ולא ביטלו היכי משכחת לה ^י אי דקמלה קם ליה בדרכה מיניה אמר רב שימי מחזנא ^י כגון שקיבל לה קידושין מאחר אמר ^י רב אי שווייתה שליה איהי קא מבטלא ליה אי לא שווייתה שליה כל כמיניה ולא כלום היא אלא אמר רב שימי מנהדרעא כגון שהדירה ברכים הניחא ^י למ"ד נדר שהודר ברכים אין לו הפרה אלא למ"ד יש לו הפרה מאי איכא למימר דמדירה לה על דעת רבים דאמר ^י אממר הלכתא נדר שהודר ברכים יש לו הפרה ועל דעת רבים אין לו הפרה ותו ליכא והא איכא (סימן גז"ל משכ"ן ופא"ה) גזל דרחמנא אמר ^י לא תגזול ^י והשיב את הגולה משכון דרחמנא אמר ^י לא תבא אל ביתו לעבוט עבוסו ^י השב תשיב לו ^י העבוט כבא השמש ומשכחת לה בקיימו ולא קיימו וביטלו ולא ביטלו התם כיון דחייב בתשלומין אין לוקה ומשלם מתקף לה רבי זירא הא איכא משכנו של גר ומת הגר התם

הוא אלא צין קיים צין לא קיים פטור אלא זו ועוד אחרת דמשכחת
א צהני תרי: מחזיר ואינו לוקה. אף כאן תלה פטורו של מלקות
היכי משכחת בלא קיימו: אלא למאן דהני ציטלו. לוקה היכי משכחת
היכי משכחת לה: בדרכה מיניה. מיתה ואין זו מלקות: כל
דאמר כו'. פלוגתא היא במסכת גיטין בהשולט גט (דף לה:): על
על דעת בית דין: וסו ליכא. מנות לא תעשה שיש בה קום עשה
ד. ושרפו צהני הגר ומת הגר ואין לו יורשין דלישא בשולמוני:
המשא

הכתוב לוקח ממלל דלא שאין בו מעשה לזקן עליו הדרה ותי' כל פירוש שיש בו מעשה אף לזקן עליו. אר"י הגדול רביה דאמר אין לזקן עליו. וכן פירש לקוש בתהרתא וסבאי

מִשּׁוֹם דה"ל לאו שאין בו מעשה. אבל משום התרבות ספק לא היה מפטר להתרבות ספק שמה התרבות: משום דהויא לה התרבות ספק. אבל משום לאו שאין בו מעשה לא היה מפטר דקסבר לאו שאין בו מעשה לוקין עליו: וסורייפו אליבא דרבי יודה. לאמר

מִשּׁוֹם דְּהוּי לֹא שָׂאִין בּו מַעֲשֵׂה אִין
אַיְנו לוקה מִשּׁוֹם דְּ
הַתְּרַאת סַפֵּק⁶ לֹא ע
אַלִּיבָא רַבִּי יְהוּדָה
מִמֶּנּוּ עַד בִּקְר וְהַגְּזוּר
בֵּא הַכְּתוּב לִיתֵן ע
לוֹמַר שָׂאִין לוֹקִין עַל
יוֹחֲנָן דִּיִּיק הֵכי טַעֲמָא
בֵּא הַכְּתוּב לוקה אֱלֵל
הַתְּרַא ור"ל דִּיִּיק ה
הֵא לֹא בֵּא הַכְּתוּב
בו מַעֲשֵׂה לוֹקִין עַלְיו
וּדְאִי הַתְּרַאת סַפֵּק הוּ
דְר' יְהוּדָה דְתַנָּיא⁷
קִילֵל זֶה וְחוֹזֵר וקִילֵל
אַחַת או קִילֵל שְׁנֵיהֶם
יְהוּדָה אוֹמַר בְּבֵת א
פַטּוֹר וּרְבִי יוֹחֲנָן נְמִי
מַעֲשֵׂה הוּא סִבֵּר ל
אִידִי בֵּר אֲבִין אֻמְרֵ
יוֹחֲנָן⁸ ר' יְהוּדָה אוֹמַר
⁹כֹּל לֹא תַעֲשֶׂה ע
מַעֲשֵׂה לוֹקִין עַלְיו לֹא
לוֹקִין עַלְיו הוּחִין מִן
אַת חִבְּרוּ בִשְׁם קִשְׁיָא

רדכי יהודה אי לרבי
ידידיה הא דרביה (ת)
הבנים רבי יהודה א
הכלל כל מצות לא
(ט) אין לנו אלא זאת ו
ואשכח דתניא (ז) אונג
הוא לוקה ואינו מח
דתני ביטלו ולא בים
ביטלו ולא ביטלו ה
אמר רב שימי מחזנא
שליח איהי קא מבט
דינא אלא קאמר רב

הגהות הב"ח

(ה) גמרא ח"ר יוחנן
אומר היה ר' יהודה
מטום רבי יוסי הגלילי:
(ג) שם ח"ר יוחנן אבן
עזרי (א) רש"י ח"ר
דעת רביס שמא צה עון.
ר"צ דבא עון לא מצי
להדיה דאח משועבד לה:
(ד) תוס' ד"ה אל דקטע
יכו' שיהיה צבוג. ר"צ
פי' ודלמא ק"ל חייבי
מיתות שוגגין חייבין
מלקות עיין פ' אלו נעדרות
סוף דף י"ז:

מוסף רש"י

דהוהי התראת ספק וכי
ממתירה ביה אכלהו היום פן
תעבור על השבועה, שמה
יעבור שמה לא יעבור על
התראתנו, דעדיין יש שהות
ביום (פסחים סג:) ואין
המתרה יכול לבטל שיעבור

[illegible]